לרכוב עמני . שמא תפול תחתיו בנסר זו שמעלינו בתחת הפחתים : ואין לו עליו . לין לשוכר על המשכיר : **אלא מרעומת** . שהשכיר לו חמור כחושה : **דשכיח למיגר** . מולת חמור לחר כלן לשכור : **מם יש בדמים** . של נבילה : **ליקח** . בו חמור כל שהוא : **יקח** . ויעלים דרכו דהא שיעבד לו חמור זה ומכן במתני' מתה חייב להעמיד לו חמור אחר ומצי למימר דמיה ליקח : **ופרכינן ומם יש בדמיה לשכור** . ימכור שוכר זה לת הנבילה בחמר הוא שם ויסכור חמור לעמו דהא שיעבד לו חמור זה ומכן במתני' מתה חייב להעמיד לו חמור אחר : **אלא מכלינן קרנא** . וכי תכן במתני' חייב להעמיד לו חמור [אחר] היכא דמתה בעודה בבית הבעלים דמוסיף ועוקת חמור ולא כליא קרנא אבל למוכרה ולהוליף הדמים לשכור אחרת לת : **יבם מיאין** . מי שמיבין לומן לחבירו כי הני מסכנתא דסורת דכתבי' במשנה שייש לומן תיפוק לרעת דת בלא כתף לעיל (ד' סג:) : **שניסס לפורין כו** . לבקע עלים ולשרוף דלי שריף ליה לוה כליא קרנא דמלוה ולי שריף ליה מלוה כליא קרנא דלוה : **דדרא מרעא** . דמדה זו שהן לוקחין בדמי העלים ומתת יפגע יובל בתוך שני המשכונא וקא כליא קרנא דלוה : **שניגה מוורת ביובל** . תלת ימתין עד שמים ותחזור לו : **ותתרן לת המכר לגמיסוס** . כלן פירש לך טעמו של מלות יובל תלמת לין היובל מוליא תלת קרקע שהם לת היתה מלות יובל היתה לגמתם : **ר"ג תלת הכת כמלי עסקינן בזמן שלין היובל נוהג** . תלת כליא קרנא : **גילגמיס לגיבי** . מי לת למכליא קרנא : תיים ר"ל ליקח בו קרקע יבקע המלנה לת העלים ויברסם : **וימנין דשלמו ליה ימי משכנתא** . שיים שהיה לחילן ממוסכן לו' יכלו לפני היובל לחרבע לו ממס שיים ותוחזן שמיים יחלל לוה לת הפירות קודם שמשוב לבעלים ועלולם מכליגן קרנא : **מם נתן** . לת השכר ותפילו כולו : **תת יעול** . כדמפרש לקמן דהמובע ידו על התחתונה : **מם נתן תת יעול** . בחמיה והלת טעמת המובע בריה וחזקה ממטענת הגתבע דתמר ליה הב לי סהיא ספינתך ונופת דהת תמרת לי ספינה זו' ותלת מייתינת כלן תמרת ותוליך למקום שהתנית דהת תלת יין שהם חמרי' וכיון דבעל היין יכול להעלים תלתו חייב הספן להעמיד לו ספינה : נימת

דברי ר"ש בן אלעזר שהיה ר"ש בן אלעזר אומר אם בדרך הילוכה ניטלה אומר לו הרי שלך לפניך ואם לא חייב להעמיד לו חמור

ומי מצית מוקמת לה כר"ש בן אלעזר והא קתני רישא השוכר את החמור והבריקה או שנשתטתה אומר לו הרי שלך לפניך ואילו ר"ש בן אלעזר אמר השוכר את החמור יילרכוב עליה והבריקה או שנשתטתה חייב להעמיד לו חמור? אמר רבה בר רב הונא לרכוב עליה שאני, אמר רב פפא יוכולי זכוכית כלרכוב עליה דמי/אמר רבה בר רב הונא אמר רב "השוכר את החמור לרכוב עליה ומתה לו בחצי הדרך נותן לו שכרו של חצי הדרך ואין לו עליו אלא תרעומות היכי דמי אי דשביח לאגורי, תרעומות מאי עבידתיה אי דלא שביח לאגורי, אגרא בעי למיתב ליה לעולם דלא שביח לאגורי ומשום דאמר ליה אילו בעית למיתי עד הכא לאו אגרא בעית למיתב, היכי דמי אי דא"ל חמור סתם "הוא חייב להעמיד לו חמור אחר אי דא"ל 'חמור זה "אם יש 'בדמיה ליקח יקח לא צריכא בשאין בדמיה ליקח, אם יש בדמיה לשכור ישכור? רב לטעמיה דאמר רב לא מכלינן קרנא - דאתמר 'השוכר את החמור ומתה לו בחצי הדרך' אמר רב אם יש בדמיה: ליקח יקח, לשכור אל ישכור ושמואל אמר 'אף לשכור ישכור, במאי קמיפלגי רב סבר לא מכלינן קרנא ושמואל סבר מכלינן קרנא מתיבי *יבש האילן או נקצץ: שניהם אסורין בו, כיצד יעשה? ילקח בו קרקע והוא אובל פירות והא הכא כיון דכי מטי יובל קא הדרא ארעא למרה וקא כליא קרנא? הכא במאי עסקינן דזבין ליה לשיתין שנין - דאמר רב חסדא אמר רב קטינא מנין למוכר שדהו לששים שנה 'שאינה חוזרת ביובל? שנאמר °והארץ לא תמכר לצמיתות - כמי: שאין שם יובל נצמתת, יש שם יובל אינה נצמתת? יצתה זו שאע"פ שאין שם יובל אינה נצמתת סוף סוף לבי מטו שיתין שנין קא הדרא ארעא למרה וקא כליא קרנא? אלא הכא במאי עסקינן בזמן שאין היובל נוהג, ה"ג מסתברא דאי סלקא דעתך בזמן שהיובל נוהג ומכלינן קרנא נצלחיה לציבי ונשקליה, אי משום הא

אילן עד הכת בעית למימי לתו לתגרת בעית למיתב . תימה להמתת מימה דלתו עד הכת בעי למימי למה יתן לו שכר וי"ל דהת דקתמר לעולם דלת שכיח היינו לפי לותן דמיס "שהשכיר מזה תבל בטפי פורתת ימלת "להשכיר והכי ניתה במה שכת עד כתן לכך טתן לו תני שכרו ותין לריך לפתות המשכיר מעכרו מה שזה טתן עמה יותר מעט מכתן ותילך כיון דהוה לתום ס"ב כגון שיוכל למכור סחורתו במקום שמת החמור ויכויח בה ויש סוחרים הרבה שתין מביתין סחורתן תלת עד כתן לכך יתן תני שכרו : **ואם** יש בדמיה לשכור יכול לטעמיה . ס"ת לשטיי דתין בדמיה לשכור תלת רוב פעמים יש בדמיה לשכור והלמת מכני ליה והל דתמר בסוף פרק השואל (לקמן דף קג.) מי דתמר בית זה ונפל תזדל לה ולת תמר לס יש בדמיה לרב ליקח יקח ולשמואל תפילו לשכור יכול להסס תין הבית עומד לימכר תלת להוסיף עליו ולחזור ולבנותו כבתחילה וכיון דס"ל בית זה ונפל תין למוכרו וגם לת קבל עליו להוסיף יכיתה בבנין בית זה תלת בית זה כמו שהוא השכיר לו לדור בו כל זמן שיוכל וכי נפל תזדל תבל תמור שמת תין עומד תלת למכרו בדמים ולכך יש בדמיה ליקח יקח לשכור יכול : **והא** גופה ס"ם תט"ג דהשתת נמי ליקח הקרקע קני כליא קרנא מ"מ נפקא מיכה לומה דלת ליללה לליבי דומנין דשלמי ימי משכנתא מקמי לימיטיה יובל לו תיקדמי ליה זוזי ופריק ליה קמי יובל תבל לרב דתמר לת מכליא קרנא ליה קרנא קשה ליה דמ"מ כליא קרנא כיון שלכסוף לת תשתר הקרקע ביד הלוה : **במוכר** שדהו לס' שנה . קס"ד כיון דלומן תרוך כ"כ מכר לו לת תשיב כליא קרנא :

אילימא ביין שתם וספינה זו שם נתן תמתי לת יטול לימת ליה הב לי ספינתך ותלת מייתינת תמרת . לת מיבעיא שם לת נתן כלת יתן כדקתני תלת תפילו שם נתן כבר יחזור ויטול כיון שזה יכול להביא יין והמשכיר תינו יכול להביא ספינה זו שהשנה ולת דמי להת דתמר לעיל תילו עד הכת בעית למיתי כו' דהשתת מהני ליה שיכול בקל "להשכיר מכתן עד מקום שירלה תו למכור שם שתורה כדפריטים לעיל תבל הכת לת שייך למימר הכי שהיין נטבע ומה ימכור תבל תין לפרש דהכי פריך תמתי לת יטול שכר תני הדרך שכבר הלך עדיין תבל שכר תני הדרך שכבר הלך ניתת ליה שלת יטול דל"ש הת דקתני שם לת נתן לת יתן דמשמע שלת יתן כלל תפילו שכר תני הדרך ס"ל לשקטויי שתתי לת יתן כלל:

אלא בספינה שהם ויין זה שם לת נתן לימת ליה הב לי תמרת ותלת מייתינת ספינה . לת מבעיא שם כבר נתן שלת יטול תפילו לת נתן יש לו לשתת כל השכירות שהרי קנה המשכיר כל השכירות במשיכת השוכר לת הספינה כיון שמזומן המשכיר לקיים תנתו תו תפילו בלת מזיכה כיון שמשכיר יכול לקיים תנתו ושוכר תינו יכול לקיים ס"ב מזו גרם והוי כחוזר בו ויתן לו מתני הדרך שלת הלך כפועל בטל וקשה לתמתי יתן לו כלל מתני הדרך שלת הלך תפילו כפועל בטל כיון שתירעו חוגם הת תמריגן לעיל (דף עז.) היכת דהשוכר חגום לתתת מיטרת ד"ל להסקוריה דהוי פסידת דפועלים ומשמע לעיל דכל חוגם שתירע לבעה"ב שלת היה לו לידע יותר מן הפועלים הוי פסידת דפועלים והכת נמי על כרתך פריך שיתן תפילו שכר תני הדרך מדיניתת ליה הת דקתני שם נתן לת יטול דמשמע שם נתן כל שכרו לת יטול כלל ותירן ריב"ן דלעיל שהפועלים לת תבדו כלום רק שהמבטלו לין טתן להם כלום תבל הכת שהמשכיר הפסיד ספינתו כפועל בטל מיהת תית ליה כיון שמזומן לקיים תנתו :

מר א ב מיי' פ"ט מהל' שכירות ס"ו ופי' בהשגות וכמ"ש סמג עשין סט טוש"ע ח"מ סי' שי סט"ו:

ג"ל שכר ג"ל לשכור

מה ג מיי' שם סלכה כ ועיין בהשגות וכמגיד משנה שם סט"ע שם סעיף כ :

מו ד מיי' שם טוש"ע שם סעיף ה :

מז ה ו מיי' שם טור ושו"ע שם סעיף ב:

מח ז מיי' פי"ח מהל' שכירות סלכה ו סמג עשין עכה :

מט ח מיי' פ"ם מהל' שכירות סלכה ג סמג עשין פט טוש"ע ח"מ סי' שיא סעיף ד :

נ ט מיי' שם טוש"ע סעיף ב :

נוסחא
ג"ה ר"ת
היוכר את החמור לזכות דליה רב ואתה לו תהני בדיוק נותן לו שכרו עד תחר בדיוק ואין לו עליו אלא תרעומת

מהנך
ג"ה ר"י ז"ל
עיי' בירור בדיון על רב

נוסחא (מאוחר)
את מתה בתוך הדרך ואין בדמי הגיעה מסכיון דקטיע חשיב אחר - לכי רב זא אמרינן ט"ר שכר חמור אמר זוא מכלינן קרנא

מהנך
(מרוקם)
קושיות על רב
תשובות

ג"ל שמשר

מהנך (דף סו ע"ב)
סדרה על מקוואות
נ"ת סעיף ב-ה:
"היוכר את החמור"
ב-1 = שכירה
ה-3 = חמור